

СИЛА ВЕРВИЦІ

Чудесна перемога під Лепанто

У 16 ст. Оттоманська потуга (головно мусульманської Турецької імперії) незмірно зросла з єдиною метою знищення і запанування над християнською Європою. Турки на той час вже здобули Константинополь і окупували острів Кипр, маючи намір просуватись далі на Захід. Бачачи, що Хрестоносний похід був під серйозною загрозою, Папа Святий Пій V запросив європейських володарів об'єднатися у формуванні єдиного фронту проти ворога. Морська флотилія під командуванням Дона Івана Австрійського, сина Карла V, брата Фи-липа II була швидко сформована. Християнська армія поплила на схід у пошуку непереможної турецької армади. Оскільки вони воювали під заступництвом і прикликанням імені Марії, Святіший Отець запевнився, щоб кожен чоловік мав зі собою вервицю і зобов'язався молитися на ній. В неділю, 7 жовтня, християнська і турецька армії вступили в бій біля мису Лепанто, близько Греції. Після кривавої битви, що тривала від полудня до четвертої години, християни здобули чудесну і гучну перемогу. Цього дня, в часі Вечірні, в Римі, Святий Пій V мав візію цього бажаного успіху. Саме у цей час, коли кипіла битва, Братства Святої Вервиці проходили вулицями Риму, молячись Вервицю. Перемога у цій битві вважалась найголовнішою виграною битвою у 16 ст. задля знищення турецької навалної потуги і звільнення християнської Європи.

Папа Святий Пій V, приписуючи цей великий успіх молитві на Вервиці, наказав: Щоби заклик „Допомого Християн, молися за нас" був включений у благальну молитву до Пречистої Діви Марії; Щоби подячне свято під назвою „Спомин Нашої Владичиці Переможниці" було святковане 7 жовтня кожного року. Пізніше його наступник, Папа Григорій XIII, вирішив назвати це свято „Свято Святої Вервиці".

Без збройної боротьби і кровопролиття Австрія позбулася радянських окупаційних військ

Видатна історична подія наших часів підтверджує чудесний приклад спасіння країни за допомогою Хрестоносного походу Святої Вервиці. Після II світової війни частина Австрії потрапила під панування Радянського Союзу. Хоч всі дипломатичні засоби були вжиті, щоби російські тирани дали собі спокій, однак все показувало, що нічого не вийде, щоб це сталося. Тому, за ініціативою капучинського монаха Петруса Павлічека започаткувався рух під назвою „Надолужуючий Хрестоносний похід Святої Вервиці".

2 лютого о. Петрус мав натхнення. Під час того, коли він молився у Марійській Святині у Маріязель, він чув внутрішній голос, що промовляв: „Роби, що тобі кажу і ви досягнете мир!"

Він майже рік провів, роздумуючи і молячись над цими словами, крок за кроком розуміючи значення цих слів.

Тож він почав подорожувати країною, прохаючи кожного молитися Вервицю відповідно до Фатімського Послання. З собою він завжди мав статую Пречистої Діви Фатімської—дар, присланий єпископом Фатіми. Заклик отримав відповідь з ентузіазмом. Число людей, що вступало до руху Надолужуючого Хрестоносного походу Святої Вервиці тих, хто зобов'язався молитися Вервицю в окрему визначену

годину дня, зростало в кожному містечку і селі. У цей спосіб, протягом 24 годин кожного дня, був завжди хтось з австрійців, що молився Вервицю і молив Пречисту Діву, щоби Вона звільнила країну від комуністичного ярма. У 1955 році вже більше як 500 000 австрійців вступили до Хрестоносного походу молитви (в цей час населення країни становило близько 5 мільйонів). Ця битва, зі Святою Вервицею в руках, тривала 8 років. Було потрібно багато терпеливості і витривання, і надії проти всякої надії, але вкінці Наша Владичиця Вервиці вислухала безперервні прохання і „неможливе" стало дійсністю: у травні 1955 року радянські війська залишили австрійську землю. Тим часом, Ні-меччина мусіла чекати на це аж до 1995 року. Як автентичне чудо, це було також визнано австрійськими політиками. Тодішній прем'єр-міністр у своїй промові сказав: „Сьогодні нашими серцями, повними віри, ми бажаємо засилати до Неба молитву, повну радості. Ми бажаємо завершити молитву наступними словами: „Ми вільні завдяки Тобі, Маріє!" Молитва Вервиці насправду вважалася зброєю і силою Австрії.

Філіпіни: дві мирні революції були здійснені зброєю Вервиці

У 1986 році преса повідомляла про падіння режиму диктатора Маркоса, але мало було сказано, що сталося поза кулісами подій. Не було випадковістю, що Марійський Рік 1985 (був випрошений у Римі філіпінськими єпископами для церкви на Філіпінах) був роком навернення, надолуження і покути. Це був рік, що передував „Революції з Вервицею".

Почалося все у лютому, коли тисячі людей з Вервицею в руках піднялися проти воєнного диктаторства. Чотири дні близько 4 мільйонів філіпінців молилися день і ніч на вулицях Маніли (столиці Філіпін), а також служилася Служба Божа. Військам було наказано розігнати натовп, але вірні продовжували мати успіх проти танків, тримаючи вервиці, молячись і співаючи. Ніколи перед тим так багато молитов на вервиці не молилися у Манілі і по всій країні, як у ці чотири дні.

Багато солдатів, отримавши квіти, як знак миру і братерства, залишили танки і молилися. Не було потреби плакати над померлими. Диктатор був змушений подати у відставку 25 березня (Празник Благовіщення — Прим, перекл.).

Подібна подія відбулася через 15 років з другою революцією, що сталася через молитву. Морально зіпсутий президент був усунений, і небезпека громадянської війни була відвернена завдяки силі Вервиці.

Священик Фіделіс Стоукл, наочний свідок, писав:

“ На запальній сесії Філіпінського Сенату, прямо трансльованої телебаченням, було виявлено, що президент, Йосиф Естрада, колишній актор і безвідповідальна людина, що використовував владу у власних цілях ..., замішаний у деяких нечесних грошових справах, не міг бути усунений від уряду згідно з Конституцією країни. Можливо, що він був підкупив більшість сенаторів, котрі підтримували і го-лосували за нього. Цієї ж самої ночі, у вівторок 16 січня 2001р., кардинал Джейм Сін, Архiepіскоп Маніли, запросив вірних до святині (церкви) Цариці Миру на нічне чування і молитву до того часу, поки президент не подасть у відставку. Він правив Службу Божу зразу опівночі. Тисячі народу поспішили до святині, котра була побудована на місці, де колись, у 1986 р., натовп, тримаючий руках"вервиці, зупинив танки, послані диктатором Маркосом. З дня на день число людей зростало, поки не досягнуло у п'ятницю двох мільйонів. У п'ятницю, 19 січня, я з численними священиками,

семінаристами, монахами і студентами університету Святого Томи Аквінського, вийшов з статусу Нашої Владичиці Святої Вервиці до Святині, де ми долучились до співу і молитви. Коли військові вертольоти літали дуже низько, натовп молився і співав ще голосніше. В п'ятницю надвечір, в часі смерті нашого Господа, вертолїт приземлився близько святині і після 10 хвилин дивовижне сповіщення було зроблено: більшість генералів почало підтримувати народ у непослусі президенту.

Незадовго після цього, головнокомандуючий у товаристві генералів прийшов у скверик до стіп статуї Нашої Владичиці, Цариці Миру, і урочисто проголосив, що не будуть більше підтримувати президента і що вони бажають прийняти волю народу. Радість зібраного народу була великою.... і о 5 год. після обіду кардинал Сін правив подячну Службу Божу".

Декілька днів пізніше, кардинал Манілі писав у своїм Пастирськїм листі:

„Як ви поясните великий успіх другої мирної революції? Я можу думати тільки про одну відповідь. „Це було завдяки Богу!" Дві мирні революції навчають нас, що Господь вислуховує наші молитви, відновить людську гідність і наново встановить порядок в нашій країні, якщо ми, Божий народ, звернемо наш погляд до Нього нашою молитвою і покутою. Молитва з вірою є міцніша, ніж зброя. Покута і жертви мають більший ефект, ніж стратегічні плани. Мовчазна енергія наших людей, котрі моляться і чувують вночі, є могутніша, ніж військова потуга.”

Святїший Отець робить поучення: **„Звертаюсь зокрема до вас, дорогі брати в єпископстві, священники і диякони, і до вас, помічники пастирів у різних служіннях: щоб ви через ваш власний особистий досвід краси молитви на Вервиці, могли прийти пропагувати її з переконанням... Я звертаюсь до вас усіх, дорогі брати і сестри кожного стану у житті, до вас, християнські родини, до вас, хворі і похилі віком, і до вас, молоде: з довірою ще раз візьміть Вервицю...**